

Kiymet Meherremli

- Őirler -

Yayın Tarihi:

26.3.2007

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Őiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Analar

Hiç ne karşısında egilmeyen baş
Analar önünde egilecektir.
En ülvi, en eziz, en güzel nağme
Ananın şanına deyilecektir.

En yüce dağlar da kiçiler, elbet,
Ana vüqarına, ana ezmine.
Yüz tufan kopsa da başının üste,
Ananın vüqarı egilmez yine.

Sulardan şeffafdır aşkı, yüregi,
Kalbinin güneşte herareti var.
Görün ne hikmetdir... yumrukca kalbin
Dünyaya sığmayan muhabbeti var.

Leke götürmeyen aynalar gibi
Bir ömre sırdaşdı bizim analar.
Çetine düşene, dara düşene
En yakın kardeşdi bizim analar.

Deyirem: dünyada her ana ömrü
Sönmeyen ebedi meş`ele dönsün.
Bir gün bu dünyadan köçüb gitse de,
Her zaman, her yerde izi görünsün! ...

1984

Kiymet Meherremli

Anam benim

Örtülü bir kitab idi,
Hattat idi, katib idi.
Her kelmemde hitab idi,
Nida idi Anam benim.

Bir dünyaydı benim için,
Qenim idi qemim için.
Ana idi geliniyçin
Anam benim.

Yastığını taş ederdi,
Uykusunu kuş ederdi.
Her gönülü hoş ederdi
Anam benim.

Başımızın tacı idi,
Kardeş idi, bacı idi.
Her varlıktan yüce idi
Anam benim.

Başdan-başa sırdı öyle,
Inci idi, dürdü öyle.
Helal-hümme pirdi öyle
Anam benim.

Helim idi ipek gibi,
Zarif idi çiçek gibi.
Uçub gitti melek gibi
Anam benim.

Körpe, yetim balasıyız,
Gece-gündüz yanasıyız.
Ölenecen anasıyız,
Anam benim.

Cennet içre yerin olsun,
Gözle gelim, sabrın olsun.
Kucağında yerim olsun,
Anam benim...
Anam benim...

2002

AÇIKLAMA:

Örtülü – kapalı;
Qenim – düşman;
Bacı – abla;
Pir – ihtiyar, ustad, öğretmen;
Helim – hoş, yumşak (karakterce)
Körpe – çocuk, bebek;
Yetim – öksüz;

Yanmak – ateşlenmek, alevlenmek;
Anmak – hatırlamak;
Yer – mesken.

Kiymet Meherremli

Gidib yatacađım

And icib ehdinden dönen keslerin
Yüzü dala dönsün koy bundan boyle.
Amali, hisleti bilinmezlerin
Koy kökü kesilsin soyundan boyle.

Hakk yerin tutacak – gec-tezi var
Aslin, hakikatin birce yüzü var.
Qiymetin ne gece, ne gündüzü var
Dert, keder biçilip boyundan boyle.

Istedi ovutsun sınık gönlünü
O nakam, yarımçik, yanık gönlünü
Yandırdı odlara qınak gönlünü
Baş aç bilmedi oyundan boyle.

Bildi ki bu istek o istek deyil
Sevmek – başka yurtu isitmek deyil
Kerem tekdirse de Aslı tek deyil
Düşüb tilsimlere toyundan boyle.

Nerde kırılacak bu yollar nerde
Kim penah getirer boş kalan yurta
Özümçün kazdığım تنها mezarda
Gidib yatacađım ben bundan boyle.

Kiyimet Meherremli

Hatira

Koy elim elinden üzülü kalsın,
Koy telim elece düzülü kalsın.
Ikice damla yaş süzülü kalsın
Bir hoş hatiratek yanaklarımda...

Dön git asta-asta, bir hayal gibi,
Koy nakam yürekler sussun lal gibi.
Koy belece kalım – şirin bal gibi
Bir öpüş hasreti dudaklarımda...

Kiymet Meherremli